

DOSAR NR. 8610/2/2012

ROMÂNIA
 CURTEA DE APEL BUCUREȘTI – SECȚIA A VIII A CONTENCIOS
 ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

SENTINȚA CIVILĂ NR. 1409

Ședința publică de la 22.04.2013

Curtea compusă din :

PREȘEDINTE - CÎRJAN RALUCA MARIA

GREFIER - MIHU LUCREȚIA

.....

Pe rol pronunțarea în cauza având ca acțiunea în contencios administrativ formulată de **reclamantul CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU STUDIAREA ARHIVELOR SECURITĂȚII**, în contradictoriu cu **pârâtul MARINESCU PETRE**.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică de la 01.04.2013, fiind consemnate în încheierea de ședință de la acea dată, care face parte integrantă din prezenta hotărâre când, Curtea, având nevoie de timp pentru a delibera și pentru a da posibilitatea părților, eventual, să formuleze și să depună la dosar Concluzii Scrise, a amânat pronunțarea la data de 08.04.2013, 15.04.2013 și la 22.04.2013, când a dat următoarea hotărâre:

CURTEA,

Asupra cauzei de față,

Prin acțiunea înregistrată sub nr. 8610/2/2012 pe rolul Curții de Apel București – Secția Contencios Administrativ și Fiscal, reclamantul Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității a solicitat în contradictoriu cu pârâtul Marinescu Petre, pronunțarea unei hotărâri judecătorești prin care să se constate calitatea de *colaborator* al Securității, în sensul dispozițiilor art. 2 lit. b) din OUG nr. 24/2008 aprobată cu modificări și completări prin Legea 293/2008.

În motivarea acțiunii, reclamantul a arătat că prin *cererea* nr. P 7031/10/25.05.2010 adresată de către Secretariatul de Stat Pentru Problemele *Revoluționarilor din decembrie 1989*, s-a solicitat verificarea, sub aspectul

stabilirii calității de agent sau colaborator al Securității, a persoanelor ce *dețin* titlu de revoluționar.

Având în vedere faptul că pârâtul Marinescu Petre *este deținător al titlului de luptător* pentru victoria Revoluției din decembrie 1989 și având în vedere și prevederile art. 3 litera z din OUG nr. 24/2008, privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității, aprobată cu modificări și completări prin legea nr. 293/2008, *cererea* formulată de Secretariatul de Stat Pentru Problemele Revoluționarilor din decembrie 1989 este legală.

A mai arătat reclamantul că, potrivit Notei de Constatare nr. DI/I/2123/21.09.2012, pârâtul Marinescu Petre a fost recrutat de către Grupul de pompieri al municipiului București, Biroul CI. (Contrainformații - n.n.), în calitate de *gazdă a casei de întâlniri*, la data de 23.07.1979, sub numele conspirativ „NARCISA”, „pentru creșterea eficienței rețelei informative”. Ulterior, casa de întâlniri „NARCISA” a fost preluată de către Direcția a 4-a, Serviciul 14, Biroul 1 deoarece „din verificări a rezultat că incinta respectivă oferă condiții bune pentru a ne efectua întâlniri cu rețeaua informativă, nu creează suspiciuni nici în cazul când persoane din rețea vin în uniformă militară, întrucât pompierii vin aproape zilnic la acea unitate”.

În susținerea acțiunii reclamantul a depus Nota de constatare nr. DI/I/2123/21.09.2012 și înscrisurile ce au stat la baza emiterii acesteia.

Pârâtul Marinescu Petre a formulat *întâmpinare* prin care a solicitat respingerea acțiunii formulate de reclamant, ca fiind neîntemeiată, argumentând că în cauză nu s-a făcut dovada îndeplinirii cumulative a condițiilor prevăzute de art. 2 lit. b din OUG nr. 24/2008.

În combaterea acțiunii pârâtul a susținut, în esență că, pentru a se constata calitatea de colaborator al securității este necesar a fi îndeplinite următoarele condiții: punerea la dispoziție a spațiului să se realizeze voluntar în scopul „înlesnirii culegerii de informații de la alte personae”; spațiul să fie locuința sau alt spațiu deținut; prin acele informații culese eventual, în urma punerii la dispoziție a locuinței sau a unui alt spațiu deținut, să se denunțe activitățile sau atitudinile potrivnice regimului totalitar comunist; furnizarea sau înlesnirea transmiterii informațiilor ori după caz, punerea voluntară la dispoziția Securității a locuinței sau a altui spațiu pe care îl deținea, în vederea înlesnirii culegerii de informații de la alte persoane, să fi fost de natura să aducă atingere drepturilor și libertăților fundamentale ale omului”.

Aceste condiții nu sunt îndeplinite, și implicit nu se poate atribui calitatea de colaborator al securității, având în vedere următoarele argumente:

Spațiul în cauză nu reprezintă nici locuința sa și nici nu îl deținea cu vreun titlu pentru a putea să dispună de acesta. Este vorba de biroul administrativ în care își desfășura activitatea până la orele 16.00. Începând cu ora terminării programului de lucru, acest birou era gol, fiind la dispoziția conducerii unității.

A mai arătat reclamantul că nu deținea o funcție de conducere în cadrul întreprinderii respective pentru a avea competența de a da spațiului o altă destinație, ci era șef birou administrativ, având în subordine 2 persoane. Acest spațiu era la dispoziția conducerii unității și având în vedere specificul activității desfășurate (fiind birou administrativ) era frecventat zilnic de salariații întreprinderii din toate sectoarele de activitate.

Acest spațiu nu era deținut de cu vreun titlu iar după terminarea orelor de program, respectiv după orele 16.00 activitățile desfășurate erau cunoscute de conducerea societății. Scopul în care i-a fost solicitată folosirea spațiului, era "rezolvarea problemelor operative", fără a avea cunoștința de natura problemelor dezbătute.

Niciodată nu a luat parte la întâlnirile care puteau avea loc după orele de program în birou, și nici nu a avut cunoștință de scopul concret al întâlnirilor desfășurate, el fiind informat ca aceste întâlniri au ca scop prevenirea incendiilor precum și întocmirea de procese verbale urmând constatările făcute în incinta întreprinderii de organele ce pompieri.

A mai susținut pârâțul că, reclamantul nu a administrat nici un mijloc de probă din care să rezulte scopul menționat prin punerea voluntară la dispoziție a biroului respectiv.

De asemenea, aprecierile și caracterizările pozitive ale organelor de securitate la adresa sa, în contextul mențiunilor cuprinse în rapoartele întocmite, nu pot face dovada calității de colaborator al Securității, astfel cum aceasta este definită de dispozițiile OUG 24/2008.

În concluzie s-a solicitat respingerea acțiunii.

La dosarul cauzei a fost administrată proba cu înscrisuri.

Examinând actele și lucrările cauzei, în raport de susținerile părților și prevederile legale, Curtea constată îndeplinite condițiile impuse de prevederile

dispozițiilor art. 2 litera b teza finală din OUG nr. 24/2008, pentru considerentele ce vor fi expuse în continuare;

Potrivit acestui text de lege: "Colaborator al Securității este și persoana care a înlesnit culegerea de informații de la alte persoane, prin punerea voluntară la dispoziția Securității a locuinței sau a altui spațiu pe care îl deținea, precum și cei care, având calitatea de rezidenți ai Securității, coordonau activitatea informatorilor".

Deci, cu alte cuvinte, pentru a fi aplicabil în cauză acest text de lege trebuie îndeplinite cumulativ două condiții și anume:

- să fi existat din partea pârâtului o acțiune voluntară de punere la dispoziția Securității a locuinței sau a altui spațiu pe care îl deține, și respectiv;
- prin această punere la dispoziția Securității a locuinței sau spațiului respectiv să fi înlesnit culegerea de informații.

Referitor la prima condiție impusă de articolul mai sus citat, și anume aceea referitoare la punerea voluntară la dispoziția organelor de securitate a locuinței sau a altui spațiu deținut, Curtea reține că această condiție este îndeplinită, având în vedere că, din înscrisul existent la fila 30 dosar, "Angajamentul" olograf al pârâtului, rezultă că acesta s-a angajat să pună la dispoziția organelor de securitate biroul în care lucra pentru rezolvarea unor probleme operative ale acestui organ.

Curtea nu va primi apărările pârâtului potrivit cărora - nu ar fi îndeplinită cerința legală referitoare la punerea la dispoziție a unui spațiu întrucât, biroul respectiv nu îi aparținea și nu îl deținea cu vreun titlu - având în vedere că legiuitorul nu a impus o condiție în privința titlului cu care era deținut spațiul respectiv, fiind suficient ca persoana care, în mod voluntar, a pus la dispoziția organelor securității acel spațiu, să fie și un detentor precar.

De altfel, din Raportul cu propunerea de încetare a legăturii cu gazda de întâlniri "Narcisa", ofițerul de securitate a consemnat că, deși "gazda s-a străduit" să ofere condiții corespunzătoare pentru realizarea întâlnirilor și "nu a deconspirat" legătura cu organele noastre, având în vedere că, în prezent, "gazda nu mai poate pune la dispoziție încăperea sa de lucru, întrucât își desfășoară activitatea în alte birouri", a propus aprobarea încetării legăturii cu pârâtul, care era gazda de întâlniri „Narcisa” (fila 38 dosar).

Că biroul respectiv era destinat activităților desfășurate de organele securității, și că pârâtul cunoștea acest fapt rezultă și din înscrisul depeș la fila 34 dosar intitulat "Legenda de folosire a casei de întâlniri Narcisa din

București ", potrivit căruia, pârâtul, Marinescu Petre, gazdă a casei respective după cum este menționat în mod expres în documentul respectiv, a fost instruit ca în situația în care era întrebat de prezența ofițerului de securitate și a altor persoane în biroul său să motiveze că sunt inspectori de prevenire de la Grupul București.

Referitor la susținerile pârâtului potrivit cărora conducerea unității la care era angajat avea cunoștința de activitățile desfășurate după terminarea programului nu prezintă nici o relevanță juridică sub aspectul condiției mai sus citate, fiind suficient ca punerea spațiului/biroului respectiv la dispoziția organelor fostei securități să se fi făcut în mod voluntar, pârâtul având calitatea de detentor precar asupra spațiului respectiv.

Cu privire la cea de-a doua condiție și anume aceea referitoare la *atingerea scopului* pentru care a fost pus la dispoziția Securității de către pârât, a spațiului deținut, concretizat în *înlesnirea culegerii de informații*, instanța o apreciază de asemenea ca fiind îndeplinită, având în vedere tabelul cu ofițerii sau persoanele care au folosit această gazdă în perioada 1979-1981 depeș la filele 32-33 dosar.

Pentru aceste considerente, instanța, în temeiul dispozițiilor art. 1 și 18 din Legea nr. 554/2004 va admite acțiunea formulată de reclamantul **CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU STUDIAREA ARHIVELOR SECURITĂȚII** și va constata existența calității de colaborator al Securității în ceea ce-l privește pe pârâtul Marinescu Petre , în sensul dispozițiilor art. 2 litera b din OUG nr. 24/2008.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE:**

Admite acțiunea formulată de reclamantul **CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU STUDIAREA ARHIVELOR SECURITĂȚII** cu sediul în București, str. Matei Basarab nr.55-57, sector 3, în contradictoriu cu pârâtul **MARINESCU PETRE**, născut la 19.06.1951, în București, fiul lui Victor și Anica, domiciliat în București, str. XXXXXXXXXX sector 4.

Constată existența calității de colaborator al Securității în privința pârâtului **MARINESCU PETRE** în sensul dispozițiilor art.2 lit.b din OUG nr.24/2008.

Cu recurs în termen de 15 zile de la comunicare .

Pronunțată în ședință publică azi, 22.04.2013.

PREȘEDINTE,
Cîrjan Raluca Maria

GREFIER,
Mihu Lucreția

Red.CRM
Tehnored.ML/4 ex.

